

SZAKIRODALOM.

Szinnyei József, *Magyar írók élete és munkái. XIV.* (befejező) kötet: *Telgárti-Zsutai*. Budapest, 1914. Hornyánszky Viktor. 8-r. 2 l. 1958 h, 2 l. Az egész mű ára 504 K.

Szinte egy évvel a páratlan szorgalmú szerző elhunytá után jelent meg a *Magyar írók élete és munkái* c. monumentális bio-bibliográfiai mű befejező füzeté, melyet a tudós szerző kézirati hagyatéka felhasználásával s teljesen az ő megbízható módszerének szellemében állított össze fia, SZINNYEI Ferenc egyetemi magántanár. Id. SZINNYEI József — a mű utószava szerint — csupán a ZICHY Antal életrajzáig terjedő részszel készült el, míg az 1814—1958. hasábkra terjedő rész a sajtó alá rendező munkája, akit feladata sikeres megoldásában atyja hátrahagyott jegyzetei — szinte kizárólag rövid utalások — támogattak.

Az úgy a bel, mint a külföldi szakirodalomban páratlanul álló gigászi mű méreteiről fogalmat adhat néhány statisztikai adat. A munka előkészítése közel 30 esztendő, megjelenése pedig azon felül egy negyedszázadot vett igénybe; tizennégy vaskos kötete 20.000-nél több hasábból s közel egy millió nyomtatott sorból áll, amely 29,533 író életrajzát s munkásságának lajstromát tartalmazza.

Természetesen e munka, melynek jelentőségét, megbecsülhetetlen értékét a magyar tudományos világ teljesen átérzi, még mai befejezett formájában sem teljes: hiszen a megjelenés folyamán sok új név került felszínre, mely már nem kerülhetett a törzsmunkába. E későn jöttek, valamint a multból azóta előkerült újabb adatok s a jövő irodalmának soha ki nem fogyó munkásai a pótkötetek gazdag sorát fogják megtölteni, melyekhez a lankadatlan buzgalmú szerző maga is nagy anyagot gyűjtött. E gazdag anyagot szerző, akit gyűjtésében a tudós azon bámulatos önzetlensége vezetett, hogy ezzel megkönnyítse az epigonok munkáját, a M. N. Múzeumra hagyta, remélve, hogy akadnak «hozzá hasonló önzetlen emberek, akik folytatják ezt a soha véget nem érő munkát». A magyar tudományosság érdekében hön öhajtuk, hogy ez

a remény valóra váljék s szeretnők, ha a nagy mű első folytatója maga SZINNYEI Ferenc lenne, aki rátermettségét, tudását, a befejező füzet hasábjain bőven igazolta.

GULYÁS PÁL.

Amaldo Segarizzi, *Bibliografia delle stampe popolari italiane della R. Biblioteca Nazionale di S. Marco di Venezia. Volume I.* Bergamo. 1913. Istituto italiana d'arti grafiche. 8-r. XIV, 356 l. Ára 30 L.

Francesco NOVATI 1906-ban indítványozta a Societa Bibliografica Italiana hetedik közgyűlésén a XV.—XVIII. századi olasz népies kiadványok bibliografiájának a kiadását s ime alig 7 évvel az indítvány után a derék társulat útnak indítja a nagyszabású vállalkozás első kötetét, mely Amaldo SEGARIZZI bámulatosan pontos, a legaprólékosabb részletre is kiterjeszkedő leírásaiban ismerteti a velencei Marciana Miscellaneában szétszórtan őrzött gazdag anyagot.

Sajnos a kötetben feldolgozott 431 adalék, mely a ponyvára került elbeszélések, alkalmi költemények, népies világi és egyházi színjátékok egész sorát felöleli, sem időrend, sem tárgy, szerző vagy megjelenési hely szerint nincs csoportosítva, hanem a könyvtári felállítás sorrendjében hozza az egyes kolligátumok katalogizálásra került darabjait s így nem is annyira egy bibliografiai művel, mint inkább egy speciális szempontból készült katalogussal van dolgunk, amelyet igazán használhatóvá csakis az időrendi, hely- és tárgymutatók tehetnének. E mutatókat a minuciózus gondnal dolgozó szerző a második kötet végére ígéri, mely a Marciana egyéb szakjaiba osztott népies nyomtatványokat fogja feldolgozni.

A gyönyörűen kiállított kötet 279 nyomtatvány címlapját hasonlóan is hozza, bő anyagot nyújtva ekként az összehasonlító nyomdászattörténet s a népies izlés kutatóinak.

BIBLIOFIL.

Collijn Isaak, *Katalog der Inkunabeln der Kgl. Bibliothek in Stockholm. Teil. I.* Stockholm MCMXIV. (ny. Uppsala. 1914. Almqvist & Wickselt) 8-r. XXXI, 329 l. és 2-r. (8), 88 l. Ára ?

A svéd királyi könyvtár ősnymtatványainak legrégebb állaga a 30 éves háború idején került morva és cseh könyvtárakból a királyi család tulajdonába. Míg azonban a GUSZTÁV ADOLF idejében zsákmányolt könyvek javarésze az uppsalai egyetem könyvtárába utaltatott, addig az 1642—48-ban zsákmányolt darabok túlnyomó részét KRISZTINA a